

[Foged.]

arbejdere i København har en særstilling. Sådan kan man blade 10 sider igennem og finde, at enkeltgrupper kan opnå sådanne fradrag. Fiskerne står her også. Men fiskerne står med lavere satser, end rimeligt er i forhold til de udgifter, som de dokumenterer over for ligningsrådet.

Når fiskerne derfor har henvendt sig til folketinget, til finansministeren, så er det, fordi de ikke nåede igennem med det rimelige hos ligningsrådet. Jeg er vidende om, at ligningsrådet derfor måske hellere så, at folketinget diskuterede problemet og derefter henstillede til ligningsrådet at ordne det. Det er ikke noget kardinalpunkt for os at få det ind i en lov. Hvis den højtærede finansminister ville se roligt og nøgternt på problemet, eventuelt sammen med folketingsudvalget, og derefter henstille til ligningsrådet, at beløbet blev væsentligt forhøjet, vil vi føle, at fiskernes interesser var tilgodeset.

Ministeren siger i den forbindelse, at det har været diskuteret, om fiskerne skulle ind under sømandsbeskatningen. Jeg tror, det ville være såre vanskeligt at tage folk, der i lang tid er ude på havet og nu og da i land, ind under sømandsbeskatningen. Jeg kan samtidig sige, at i sømandsbeskatningen satte vi dog fradraget op til 3.000 kr. her i folketinget. Det blev gjort ved lov. Sømandene har altså et fradrag, som vi ved lov har reguleret — et antal sømænd, der vel sådan set udmærket kan sammenlignes med antallet af fiskere her i landet; jeg tror, der er 18.000 sømænd registreret, og der er vist en 12.000-14.000 fiskere registreret — de fik det altså ved lov.

Jeg vil pointere, at det er ikke et kardinalpunkt, om det kommer ind i loven, men det er et kardinalpunkt for os, at vi medvirker til, at disse folk lige så vel som andre befolkningsgrupper bliver taget højtideligt, når de melder sig med rimelige krav.

Med hensyn til spørgsmålet om ejere og lejere sagde den højtærede finansminister, at det var jo sådan set måske slet ikke så svært at finde en løsning, men at det ville give ubehageligheder. Må jeg så have lov at sige, at det er da det, vi har finansministeren til. (*Finansministeren* [Henry Grünbaum]: Til at tage ubehageligheder?). Når det ikke er svært at finde en løsning, så har

vi finansministeren til at komme med udspillet og tage ubehagelighederne; det får finansministeren løn for.

Hvem andre skulle ellers tage udspillet i de sager? Vil regeringen til hver en tid, når ministeren over for os siger, at det er ikke så svært at finde en løsning, alligevel bede oppositionen komme med den? Såfremt der bliver ubehageligheder, var det måske rarest, om det kom fra den side. Nej, hvis ministeren altså står ved, at det slet ikke er så vanskeligt at finde en løsning, må vi så bede om at få det forslag fremsat. Når finansministeren videre siger til os, at ministeren har læst en artikel i Skattepolitisk Oversigt, der stort set dækker ministerens opfattelse, hvorfor har ministeren så ikke fremsat et sådant forslag her? Så kunne vi diskutere det i stedet for et forslag, som ministeren sådan set ikke engang selv står bag.

Jeg tror, det er rigtigt, at dette spørgsmål trænger til at diskuteres, og jeg har i mine tidligere indlæg givet udtryk for, at vi gerne vil diskutere det med den baggrund, at vi ser lidt anderledes på det end kommissionsbetænkningen. Jeg forstod på den højtærede minister, at det godt kunne lade sig gøre at få andre oplysninger og en anden opstilling end den, der findes i betænkningens udkast, og det afventer jeg.

Hvad angår den udtalelse, der kom fra det ærede medlem hr. Axel Sørensen vedrørende de nyetablerede landbrugere, så glæder det mig, at han gør finansministeren opmærksom på, at der her er et problem, som bør tages med allerede nu. Vi kan ubetinget tilslutte os det forslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Axel Sørensen om en regulering af disse gældssatser, og i den forbindelse vil jeg gerne sige, at det glæder mig dobbelt, at det ærede medlem hr. Axel Sørensen sagde, at de 3.000 kr., der var fradragsberettigede i så henseende, eventuelt burde reguleres — jeg forstod i opadgående retning. Da vi tidligere har stillet forslag om 5.000 kr., kan det jo være, at vi snart kan nærme os hinanden.

Jeg vil yderligere gerne tilføje, at vi har tidligere stillet forslag om, at det skulle være en ret, disse unge havde, noget obligatorisk, og det vil jeg gerne gentage. Vi finder; at det ikke bør være en bevillingsmæssig praksis, men en ret, disse unge har